

Mečichovský zpravodaj

březen 2018

Vážení spoluobčané,

právě jste vzali do ruky letošní březnové vydání obecního zpravodaje, ale nemusíte se obávat, že jsme po vzoru bolševického Ruska přešli na juliánský kalendář, neboť každý ví, že žezlo již dávno převzal měsíc duben. Důvod je velice jednoduchý – naprosté časové zaneprázdnění celé naší „redakce“, umocněné navíc jednou malou relaxační dovolenou. Na druhou stranu se jedná o jarní vydání, za okny ale donedávna panovala zima, která na svém začátku letos poněkud zaspala a vše chtěla zřejmě dohnat právě v březnu. Takže jsme se vlastně pouze podřídili přírodě, což je bezpochyby lepší varianta, než kdyby se příroda měla podřizovat nám ☺ Navíc máme pocit, že někdo nahore natáhnul hodiny o něco více a ony teď běží rychleji. Vždyť nedávno jsme na násvi sledovali ohňostroj a bouchali šampaňské na počest nastupujícího roku a on již má dnes více než čtvrtinu za sebou. Osmička v kalendáři byla pro naši republiku několikrát osudová.

Ta nejzásadnější a vlastně jediná kladná, když nepočítáme zlatou medaili našich hokejistů na olympiádě v Naganu v roce 1998, byla právě před sto lety, kdy skončila Velká válka (Tenkrát ještě nikdo nevěděl, že ji za několik málo desetiletí budeme nazývat První světovou válkou.) a vznikla samostatná Československá republika. Tuto událost si společně připomeneme o mečichovské pouti začátkem září. Berte to tedy prosím jako pozvánku na tento slavnostní den, který zahájí bohoslužba za padlé vojáky, dále budou v místním sále připraveny archivní materiály, včetně fotografií, o našich rodácích, kteří se zúčastnili tohoto krvavého konfliktu a chybět rovněž nebude ani vystoupení našich dětiček. Zcela určitě nás čeká zajímavý a doufejme i poučný program, neboť připomínání historických milníků, jak veselých, tak i těch chmurných, je velice důležité. To jsme ale přeskočili až na konec léta a nám teprve začíná jaro, takže rychle zpět do současnosti a pěkně po pořádku.

Zpívání koled v kapli

V úvodu tohoto jarního vydání se ještě lehce ohlédneme za loňským rokem, konkrétně do předposledního víkendu před vánoční svátky. V podvečer stříbrné adventní neděle jsme se sešli v kapličky na návsi, abychom si společně poslechli vánoční básničky, písničky a také jeden příběh ze života Ježíška v podání místní mládeže. Tentokrát jsme v kapli instalovali mikrofon, a tak dobře slyšeli i ti diváci,

kteří se nevešli dovnitř. Kromě voňavého punče a čaje dokreslovaly vánoční atmosféru také sněhové vločky, které se toho večera zlehka snášely z oblohy.

Výlov Malého Humiče

V pátek před štědrým dnem jsme lovili Malý Humič a následně na návsi prodávali vánoční kapry. Před výlovem jsme všichni s napětím očekávali, s jakým výsledkem se setká naše bezpečnostní opatření proti loupeživé vydře. Z různých stran jsme totiž na instalaci elektrického ohradníku měli různé recenze, a tak jsme do poslední chvíle nevěděli, nakolik jsme tomuto rybímu gurmánovi přivřeli dveře do spíže. Okamžik pravdy nastal lehce po poledni, kdy jsme z loviště vyndali posledního šupináče. Verdikt zněl velmi optimisticky, nechyběla ani jedna rybička, ba naopak, třináct jich přebývalo. To samozřejmě nebylo způsobeno tím, že by se tam kapříci sami „okotili“, ani tím, že by vydra po zásahu elektrickým proudem nám tyto ryby přinesla na usmířenou, ale pouhou odchylkou při podzimních výloveh, kdy se s každou várkou vždy raději přihodil jeden kapřík navíc. Pokryli jsme tak veškerou poptávku místních i přespolních zájemců, a rovněž spřátelených firem, které pravidelně přispívají na všechny naše aktivity, a ještě dost ryb zbylo. Suma sumárum jsme původně evidovali 450 kaprů a vylovili jich 463. Z prodeje navíc zbylo 115 kaprů, které jsme pustili do Velkého Humiče, aby bylo o rybářských závodech co chytat. Do Velkého Humiče se rovněž přestěhovalo jedenáct štik, které jsme před minulými vánočními z Malého Humiče nevylovili kvůli ledové krustě v lovišti.

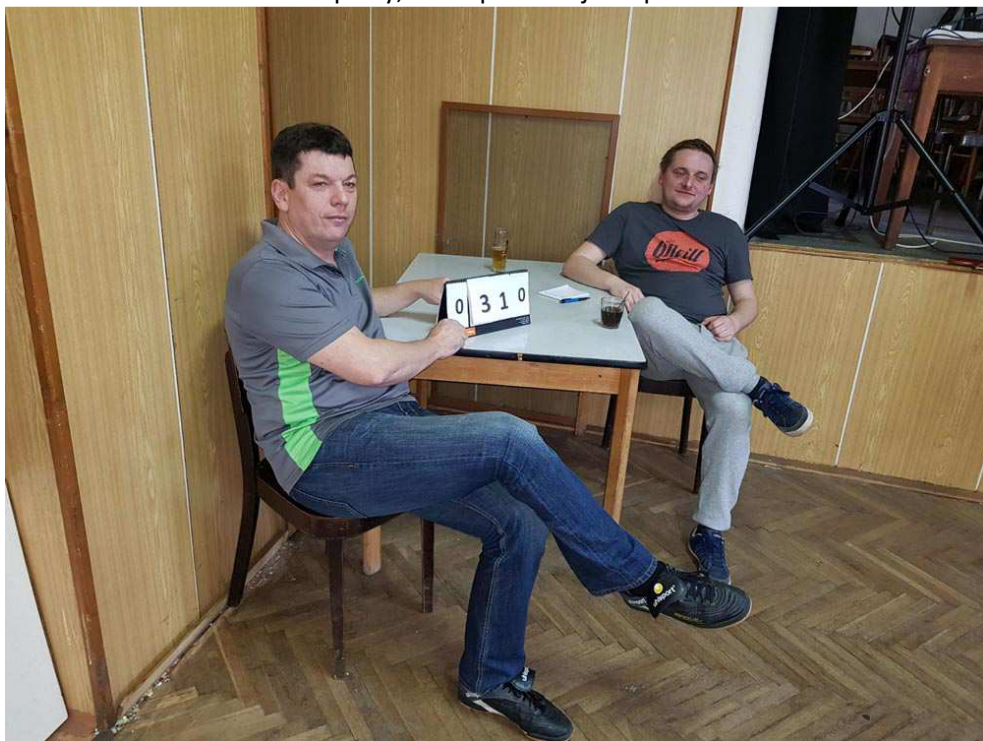
Vánoční turnaj ve stolním tenise

Již čtvrtým rokem v řadě se na svatého Štěpána proměnil místní společenský sál ve sportovní arénu, aby zde příznivci ping pongu změřili síly a poprali se o titul mečíchovského šampióna a šampiónky. Po třech veleúspěšných ročnících převzal pořadatelskou taktovku obecní úřad, avšak za nemalé podpory původních organizátorů. Zavedený formát se v uplynulých sezónách velmi osvědčil, a tak nebyl důvod na něm cokoli měnit, až na jedinou drobnou výjimku, kterou byla nově vypsaná kategorie přípravek. Ta se na turnaji zařadila vedle standardních kategorií mužů a žen a hlásit se do ní mohly děti do tří let, případně pingpongovou pálkou nepolíbení nadšenci tohoto sportu ☺ Po uplynutí lhůty pro přihlášení soutěžících jsme napočítali osmadvacet mužů, čtyři ženy a šest „juniorů“ v přípravce s průměrným věkem pětatřicet let. Vzhledem k počtu hráčů ve skupinách žen a přípravek byl určen herní model každý s každým, navíc holky toto absolvovaly ve dvou kolech, aby si více zahrály a nemusely jen od stolu

sledovat chlapské mače. Výsledné pořadí se poté stanovilo dle součtu bodů ze vzájemných duelů. Kluci byli za účasti státního notáře rozlosováni do čtyř základních skupin po sedmi hráčích. *(Z důvodu napjatého rozpočtu turnaje byl státní notář nahrazen místní výčepní. Regulérnost losu tím však neutrpěla a nadále bychom karlovarskému magistrátu mohli jít příkladem ☺)* V těchto skupinách hrál každý s každým a do vyřazovacích bojů postupovali vždy čtyři nejlepší. Šestnáct postoupivších hráčů jsme dle předem známého klíče rozepsali do pavouka, ve kterém se již žádné prohry nepromíjely. Z osmifinále tak záhy odpadla polovina soutěžících a ze čtvrtfinále zase další polovina. Po tomto postupném poločasu rozpadu hráčské základny nám v semifinále stanula již jen čtveřice nejlepších, jmenovitě Pepa Lávička, Pepa Fiala, Lukáš Moravec a Fanda Polan. Na tyto poslední čtyři zápasy, ve kterých se již bojovalo o stupně vítězů, se ze hry odstranil jeden pingpongový stůl a přidal jeden vítězný set. Doposud se totiž hrálo na dva vítězné sety. V prodlouženém klání semifinálových duelů nejprve podlehl loňský šampión Pepa Lávička Pepovi Fialovi a poté loňský finalista Fanda Polan zdolal Lukáše Moravce. Boj o bronz lépe zvládl přespolní borec a domácím Pepovi tak v tomto ročníku zbyla bramborová příčka. Téměř po deseti hodinách hry a sto patnácti odehraných zápasech se schylovalo k rozhodující bitvě. Všichni přihlízející netrpělivě očekávali závěrečné finálové utkání dvou nejlepších. Že pomyslný pohár vítěze mužské kategorie zůstane v Mečichově za krámem bylo jasné všem. Jestli to ale bude v šedesát trojce nebo ve sto dvacítce se mělo teprve rozhodnout. U pingpongového stolu proti sobě totiž nastoupili Fanda Polan a Pepa Fiala. Po pětisetové strhující bitvě bylo rozhodnuto, že z turnaje odejdou oba finalisté s jednou prohrou. Zatímco si však Fanda Polan tohoto černého Petra vytáhl již v základní skupině, Pepa Fiala si svou jedinou prohru tohoto turnaje vybral právě ve finálovém duelu. Čtvrtý ročník mečichovského vánočního turnaje byl tímto rozhodnut a vítězové všech tří kategorií známi. Nebojte, nezapomněli jsme na holky, ani na přípravku. Tyto dvě skupiny byly početně podstatně slabší, než soupiska chlapů, a tak se obě dohrály ještě v průběhu jejich bojů v základních skupinách. Pozornosti se jim ale dostávalo naprosto stejnou měrou jako klukům. „Dívčí válka“ byla ve znamení dvou rodinných klanů: Vávřů a Dostálů. Na turnaj se totiž přihlásily jen sestry Jana Polenová a Jitka Mlnářiková a dále Růžena Dostálová s dcerou Terezou. Po vzájemných dvoukolových zápasech, které mimochodem byly dle sofistikovaného měření divácky nejsledovanější, se holky ve výsledkové listině seřadily od první do čtvrté takto: Jana, Tereza, Jitka a Růžena. Pěkně se děvčata promíchala, asi aby se nehádala. ☺ Nováčkovskou kategorií turnaje byla příprava. Zde bylo přihlášeno šest hráčů, jeden se však nedostavil, a tak se utkala jen pětice perspektivních talentů. Po deseti zápasech bylo jasno, kdo půjde z kola ven. Vítěz si totiž kromě

pohrdavých pohledů svých spoluhráčů 😊 vysloužil i vyhazov z této ligy výjimečných a pro příště byl odsouzen hrát v kategorii mužů. Touto černou ovčí se stal Pavel Kopečný. Ostatní členové společenstva ve složení Petr Cibulka, Pepík Sýkora, Lukáš Klečka a Fanda Klečka si mohou nadále užívat členství v této elitní skupině.

Začátek turnaje byl vyhlášen na devátou hodinu ranní, i když hrát se začalo až lehce před desátou, a finálový zápas se odehrával kolem osmé hodiny večerní. Jednalo se tudíž o poměrně slušný maratón, při kterém je nutné pomýšlet na občerstvení všech zúčastněných. Pitný režim si každý hlídal sám a nutno uznat, že někteří soutěžící více než zodpovědně. Aby ale všem v břicho jen nešplouchalo, připravili jsme v poledne lehkou svačinku v podobě uzené klobásy, případně párku s chlebem a odpoledne se podával smažený kapr po mlynářsku. Všichni proto měli dostatek energie nejen na strhující sportovní výkony při samotném turnaji, ale i na taneční kreace během afterparty, která po turnaji bezprostředně následovala.

Výroční schůze SDH

Dva dny před koncem loňského roku se v sále místní hospůdky sešla členská základna místního sboru dobrovolných hasičů, aby z úst vedení tohoto spolku

vyslechla shrnutí činnosti v uplynulém roce a jeho ekonomickou bilanci. Toho večera se totiž v Mečichově konala výroční schůze SDH a s povděkem musíme konstatovat, že přišla drtivá většina jeho členů. Úvod schůze patří tradičně „výběřčímu daní“, neboť každý člen musí uhradit roční členský příspěvek, který ale nekončí v naší hasičské kasičce, ale putuje výše na Okresní sdružení hasičů Strakonice. Když se všichni přítomní požárníci usadili, zahájil starosta hasičů schůzi úvodním projevem. U řečnického pultu se dále vystřídali velitelka jednotky SDH, pokladník a předseda revizního výboru. Dozvěděli jsme se tak, jak se všechna naše družstva umístila na jednotlivých soutěžích, jaké akce jsme v sedmáctém roce pořádali a kolik jsme na tom vydělali. V uplynulém roce jsme naštěstí nehasili žádný požár, tak se činnost sboru točila kolem soutěží v požárním sportu, pořádání kulturních a sportovních akcí a obecních brigád. Po ukončení oficiální části výroční schůze vyfasoval každý klobásu nebo párek a program pokračoval volnou zábavou, tentokrát však bez živé hudby. Vystačit si tak návštěvníci museli s obecní aparaturou a reprodukovanou hudbou. Že se však nejednalo o kdovíjaký hendikep, bylo zřejmé z pozdní zavírací hodiny místní hospody toho dne.

Silvestrovský pochod

Tři sta pět a šedesátý den loňského roku vyměnila skupinka místních nadšenců gaučing u televize za treking v přírodě a vyrazila na tradiční silvestrovské toulky naší malebnou krajinou. O půl deváté ráno se brigáda čítající dva a dvacet samochodných a dvou vezených úderníků sešla na návsi a vyrazila na Střelské Hoštice, což byl cíl, přesněji řečeno polovina trasy, tohoto ročníku. Jelikož ale nepřítel očekával, že vyrazíme směr jih, zmátli jsme jej a vyrazili po vzoru dobrého vojáka Švejka opačným směrem na sever po cestě na Čečelovice. Za vesnicí před horizontem jsme uhnuli ostře doleva a pokračovali po louce mezi Hájkami k Zážlení. První etapa pochodu měla být tak trochu naučnou stezkou po čtveřici obecních rybníků, příroda tomu však nechtěla, a tak se výuka smrškla na polovinu. Při teplotách vysoko nad nulou by přechod přes zorané pole před rybníkem Němeček nebyl tím pravým požitkem, proto jsme od Štírovského zamířili rovnou k myslivecké chatě. Zde nás poslední člen výpravy přivítal výstřelem z Aurory. Z důvodu ochrany osobních údajů po zavedení GDPR nebudeme tohoto sedm a dvaceti letého vousatého pána, bydlícího hned vedle myslivecké chaty, jmenovat. Poté, co mu všichni ostatní výletníci vynadali, pokračovali jsme dál, nyní již v plné sestavě, vstříc světlým zítřkům. Druhá etapa byla silniční a měřila rovný jeden kilometr. Těsně před cedulí oznamující počátek Plzeňského kraje jsme odbočili vlevo na polní cestu a zhruba další kilometr kopírovali hranici našeho katastrálního území. V závěru tohoto úseku jsme rozbili základní tábor, rozdělali

ohýnek a lehce posvačili. Takový špekáček napíchnutý na lískovém proutku a opečený na ohni je mnohdy víc než dančí steak s gratinovanými brambory a krevetovým koktejlem. Zhruba po hodinové siestě jsme s odlehčenými batohy a zatěžkanými břichy vyrazili vstříc naší další metě, hoštickému motorestu. V této čtyřkilometrové etapě jsme nejprve přešli suchou nohou přes vodu (most přes Březový potok je docela bytelný, takže to nebyl žádný velký problém), poté jsme zdolali jednokolejnou železniční trať bez ztráty jediné nohy (zrovna žádný vlak nejel, takže také žádné velké umění), až jsme stanuli u Pustého rybníka na dohled od Střelských Hoštic. Zde byl na malou chvíli k vidění vzácný přírodní úkaz, Kopeček na kopečku, přerušovaný dalším výstřelem z Aurory. S pískotem v uších z ohlušující exploze jsme dorazili k motorestu, kde proběhlo skupinové focení, aby měl každý účastník důkaz, že dorazil k cílovému bodu. Pak následovala trojkombinace guláš, pivo, káva a tra dá domů! Zpáteční téměř devítikilometrová etapa již vedla po silnici přes Střelskohoštickou Lhotu, Sedlo a Hlupín. Ceduli naší výsky jsme míjeli ještě za denního světla.

Silvestrovský ohňostroj

Pár hodin před koncem loňského roku se zaplnila spodní část návsi místními

i přespolními občany, aby společně shlédli mečichovský silvestrovský ohňostroj. Přestože se po loňském představení zdálo, že již tuto show nemůžeme překonat, opět jsme drobátko přidali na kvalitě i množství pyrotechniky a výsledkem bylo dech beroucí, zhruba čtrnácti minutové světelné představení, podbarvené podmanivou muzikou. Nechceme se v tomto oboru s nikým poměřovat, ale o něco větší osada než je Mečichov, nesoucí jméno Praha, měla jen jedenácti minutový ohňostroj 😊

Silvestrovská diskotéka

Bezprostředně po skončení ohňostroje jsme přesunuli obecní aparaturu do sálu, protože zde o pár chvil později začala pravá silvestrovská diskotéka. Tento skvělý nápad se setkal s velikým ohlasem a sešla se zde spousta lidí, kteří nechtěli trávit poslední hodiny roku doma u televize, kde se střídal jeden zábavný pořad s ještě zábavnějším 😊 Zde se totiž střídal jeden hit za druhým a děvčata nestačila měnit prošoupané střevíčky.

Hasičský bál

První kulturní akcí letošního roku byl hasičský bál, jehož termín se již poněkolkáté ustálil na druhou lednovou sobotu. Hasičskou základnu máme velmi širokou, a tak nebylo o návštěvníky nouze. Po tradičně pomalém rozjezdu se postupně zaplnily téměř všechny židle v sále a na parketě se objevily první taneční páry. Velkým tahounem tohoto plesu bývá bohatá tombola, kde každý z dvou set losů v osudí vyhrával a navíc bylo ve slosování dalších třiadvacet hodnotných cen. Poptávka po obálkách zdaleka převyšovala nabídku, a i když byl její prodej regulován dvěma kusy na osobu, ne na každého se dostalo. O dobrou náladu a příjemnou muziku se po celý večer starala osvědčená kapela Talisman, takže není divu, že poslední návštěvníci opouštěli lokál až v brzkých ranních hodinách. Za přispění do tomboly a pomoc při přípravě a úklidu sálu patří všem dotčeným veliké poděkování.

Volba prezidenta republiky

Letos jsme teprve podruhé v historii naší republiky volili prezidenta v přímé volbě. Favoritem byl ve všech předvolebních průzkumech stávající prezident Miloš Zeman a v prvním kole, které se konalo 12. a 13. ledna, jej vyzvalo na souboj dalších osm kandidátů. V Mečichově volilo 156 lidí, což představovalo 69 % účast. Zemana volilo 77, Hilšera 24, Drahoše 18 a Horáčka 15 lidí, ostatní brali pod deset

hlasů. Celorepublikově vyhrál Miloš Zeman a na druhém místě skončil Jiří Drahoš, a tak se tito pánové o čtrnáct dní později utkali ve druhém, rozhodujícím kole. Zde byla účast ještě o něco větší, v Mečichově o jedenáct hlasů proti prvnímu kolu. Milošovi jsme dali 115 a Jiřímu 52 hlasů. Celostátně to takový rozdíl nebyl, přesto Miloš Zeman svůj mandát obhájil rozdílem necelých třech procent hlasů.

Dětský maškarní bál, Masopust, Bakus

Masopustní mašinérii letos trochu netradičně spustily děti svým maškarním bálem. Ten se konal již prvou únorovou sobotu a do účasti malých návštěvníků řádně promluvila probíhající chřipková epidemie. Přesto zde byli vidět různé čerti, princezny, piráti, berušky, šašci, víly a další pohádkové bytosti. O spoustu zábavných her se jako vždy skvěle postarala místní děvčata v čele s Bohunkou. Děti si tak vyzkoušely slalom na motorkách, závody s trakaři, věšení prádla nebo skákání s balónky. Aby návštěvníci karnevalu mezi jednotlivými soutěžemi moc nevychladli, pouštěl jim Lukáš jednu diskotékovou pecku za druhou. Kolem šesté odpolední se dětičky do sytosti vydováděné rozutekly domů. Následující sobotu se do karnevalových kostýmů oděli dospělí a vyrazili zlobit ostatní obyvatele obce a ještě si za tyto vylomeniny od nich nechali platit a živit se. Toho dne totiž zbývalo sedm neděl do velikonoc, a to znamenalo jediné, obcí se prohnal masopustní průvod. Start pelotonu oznámilo polední vyzvánění zvonu v kapli a konec tentýž zvon oznamující klekání. Samozřejmě, že některé masky měly drobné zpoždění a do hospody dorazily o několik hodin později, s padesáti procentními ztrátami se však při takovémto podniku musí počítat vždy. V úterý se v hospodě objevily masky do třetice a naposled. O půlnoci vyprovodili všichni přítomní smuteční hosté Bakuse na jeho poslední cestě a bylo dotancováno 😊

MDŽ

V sobotu 10. března se v místním sále sešla něžnější polovina obce, aby společně oslavila svůj mezinárodní svátek. Program jsme pro holky tentokrát připravili opravdu pestrý. Nejprve divadelní představení a poté kapelu, kterou svět neviděl. Skupina Šísl band totiž předvedla stejný iluzionistický trik jako vloni a opět zmizela. Jelikož ale vždy máme v záloze plán BÉ, tak nás taková malichernost nemohla v nejmenším zaskočit 😊 Jako již mnohokrát nás totiž opět zachránila Bohunka, která zahrála několik sérií starých dobrých lidovek, a poté jsme plynule přešli na reprodukovanou muziku a ta zněla až do ranních hodin. V úvodu večera nám volyňský divadelní soubor Vodvas zahrál veselou scénku „Ať žijou Hoštice!“, která byla inspirována dotační politikou Evropské unie. Chviléma to vypadalo, že scénárista čerpal z televizních novin, protože o absurdity není v Bruselu nouze. Po dlouhém a vyčerpávajícím večeru odcházela děvčata s bolavým břichem od smíchu, bolavými lýtky od tance a s krásným petrklíčem v dlani.

Brigáda na dříví

Poté co jsme v loňském roce přestavěli hospodářskou budovu ve dvoře hospody na obecní garáž a kůlnu na dřevo, bylo třeba tyto prostory zaplnit. Garáž jsme již stihli zabydlet loni, takže zbývala kůlna. Starosta hasičů proto zavelel a my vyrazili Na Peklo do obecního lesa na dříví. To se událo 27. ledna a brigády se zúčastnilo zhruba třináct dřevorubců se dvěma motorizovanými povozy. Polena ze dvou vrchovatých devíti tunových valníků jsme toho dne ještě rozštíпали a složili do kůlny. Ta ale po zmíněných stavebních úpravách poněkud nabyla na rozměrech a polínka se zde krčila v koutě jako nějací oukropečci. 17. března jsme proto vyrazili do lesa podruhé. Tentokrát jsme zpracovávali polomy u Věžičtě a odvezli jsme odtud tři menší valníky. Do plného stavu chybí kůlničce ještě jeden výlet s pilou do lesů, takže každým dnem můžeme očekávat povolávací rozkaz od vedení SDH k finálové třetí dřevařské brigádě.

Výlov Zážlení

Na Bílou sobotu o letošních velikonocích se konal výlov rybníka Zážlení. Tento rybník lovíme každý sudý rok a je zde odchováván převážně kapří plůdek a násada. Po podzimním výlovu Štírovského, kde se nám přes léto kapři vytřeli a my poté ze saků do kádí vysypávali mraky malých kapříků, jsme si pochvalovali, jakou máme zásobu ryb na příští léta. To jsme ještě nevěděli, jaké překvapení nás čeká o pár měsíců později tady na Zážlení. Předloni jsme zde vysadili něco málo přes sedm set kaprů a jednoho sumečka, a když jsme letos naposledy máchli sakem, počítadlo se přehouplo přes tři tisícovky. Sumec sice zmizel, zato zde bylo pár amurů a nějací okouni. Třídící linka tak měla plné ruce práce a naše korejské bojové vozidlo nestíhalo rybí migranty rozvážet na ostatní rybníky. Úvod sezóny se tak našemu rybářskému družstvu nad očekávání vydařil. Z dobrého rozmaru jsme tak ještě z rybníka vykarbovali několik tun bahna, aby zde rybičky měly více životního prostoru a mohly spokojeně růst. Přes výhrůžky meteorologů před celodenním deštěm jsme zaznamenali jen lehounkou ranní přeháňku, a když jsme si ještě na ohýnku opekli klobásu, byl vrchol blaha dokonán 😊

Skládka zeminy

Po nějakém čase se opět musíme vrátit ke staré známé problematice a tou jest skladování odbagrované zeminy, případně drobné stavební sutě. Naše obec nemá povolení provozovat jakoukoliv skládku z hlediska zákona o odpadech, nelze proto žádný takový odpad na území našeho katastrálního území kamkoliv uložit. Potřebujete-li někam složit zeminu z nějakého výkopu nebo stavební suť z drobných bouracích prací, je možné se s námi na obecním úřadě domluvit na

určitém místě. Všechny ostatní „produkty“, vyjma těchto dvou jmenovaných však do této závázky nepatří! Tento zákaz se vztahuje i na posekanou trávu, starou slámu, větve a pařezy ze stromů. Tráva patří do kompostu nebo na hnůj, větve lze spálit nebo rozdrtit štěpkovačem, který je na obci za tímto účelem k dispozici. Ostatní bordel v podobě starých matrací, igelitových pytlů, rozbitých umyvadel a dalších podobných pokladů patří do popelnice, případně do kontejnerů, které jsou pravidelně dvakrát ročně na návsi přistaveny. Žijeme v jedenadvacátém století a naše společnost nepatří do zemí třetího světa, abychom za domem museli mít horu z odpadků a v lesích zakopávali o vyhozené pneumatiky. Pevně věříme, že drtivá většina obyvatel si toto uvědomuje a bere to za naprostou samozřejmost. Bohužel se ty hromady různých odpadů, hyzdící naše nejbližší okolí, samy nezjevují, ani je tam nenatahaly veverka, ale lidé. Jejich bezohlednost nás nutí k zaujetí tvrdého postoje, kdy budeme přistižené hříšníky nekompromisně hlásit policii, která vše postoupí příslušné přestupkové komisi na MěÚ ve Strakonici a ta viníkovi udělí tučnou pokutu.

Ochrana motýla modráška hořcového

Po loňských peripetiích s úklidem trávy na drahách u rybníka Věžičtě, kdy jsme se místy utápěli po kolena v bahně, se nad námi Agentura ochrany přírody slitovala a plochu pro letošní seč snížila na jednu třetinu loňské výměry. Udržovat tak letos budeme jenom půl hektaru. Navíc v místech, kde není tak velký močál. Finanční odměna se nám naopak nepatrně navýšila, jelikož se jedná o opravdu významnou lokalitu z hlediska výskytu tohoto kriticky ohroženého druhu motýla modráška hořcového. Sekat a uklízet trávu budeme stejně jako v loňském roce dvakrát. Poprvé koncem května, před započítáním vegetačního období hoře a podruhé koncem října, po jeho odkvětu. Dle sdělení pana Ondřeje Sedláčka z katedry ekologie Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy, který celý tento projekt již druhým rokem zastřešuje, se u nás hořčí hořepníku i modráskovi hořcovému v loňském roce velmi dařilo. Je proto velmi důležité v této činnosti pokračovat, abychom v encyklopediích nemuseli škrtnat další vyhubený živočišný druh.

Výročí spoluobčanů

- 01.04. Marie Maroušková (č.p. 104) 81 let
- 09.04. Marie Balková (č.p. 9) 85 let
- 09.04. Miroslava Kadaňová (č.p. 43) 60 let
- 25.04. Kamil Katona (č.p. 113) 60 let
- 02.05. Pavla Braňková (č.p. 101) 70 let
- 04.05. Stanislav Baur (č.p. 3) 55 let
- 12.05. Alena Boháčová (č.p. 85) 65 let
- 29.05. Jaroslava Křivancová (č.p. 72) 65 let
- 08.06. Božena Slavíková (č.p. 65) 80 let
- 20.06. Marie Polanová (č.p. 71) 89 let

Narození nových občánků

- 26.12.2017 Karolína Kadaňová (č.p. 122)
- 29.01.2018 Kristián Hančl (č.p. 38)
- 20.03.2018 Amálka Plechatá (č.p. 30)

Kulturní, společenské a ostatní akce v období duben až červen 2018

- 14.04. retro diskotéka
- 30.04. pálení čarodějnic, stavba a hlídání májky
- 26.05. hasičská soutěž v Záboří
- 16.06. hasičská soutěž v Lažánkách
- 30.06. VIII. ročník turnaje v malé kopané

Důležité termíny

- 21.04. vývoz nebezpečného a velkoobjemového komunálního odpadu
- 31.05. do konce května musí být zaplacen daň z nemovitostí

Přesahuje-li váš výměr celkové roční daně z nemovitých věcí částku 5.000 Kč, můžete ji uhradit ve dvou stejných splátkách v termínech do 31.5.2018 a do 30.11.2018. V hotovosti lze platit pouze na Územním pracovišti ve Strakonících v pondělí a ve středu v pokladních hodinách od 8 do 11 a od 12 do 15 hodin. Bezhotovostně na bankovní účet Finančního úřadu pro Jihočeský kraj: číslo účtu: 7755-77627231/0710, KS: 1148, VS: rodné číslo poplatníka.

Tak to je vše, co se do tohoto opožděného vydání vešlo. Příště se snad polepšíme a dodržíme zažitý termín. Užívejte si slívicího sluníčka a probouzející se přírody a před letními prázdninami opět na shledanou.

Zastupitelstvo obce Mečichov